

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

I forrige nummer av Utposten utfordret Oddy Bilstad og Kåre Øygarden til bidrag i lyrikkspalten. Jeg kjenner dem fra mangeårig samarbeid som kommuneleger i Vinje. I Vinje er det uvanlig stor rikdom av folkekunst. Det finnes nær sagt i alle hjem, og tradisjonene lever ennå i praktisk håndverk. Trearbeid og andre gjenstander er formet med nysgjerrighet og estetisk sans for hva emnet kan gi.

Voksne glemmer lett å være nysgjerrige og blir mindre åpne for det som ikke sees. Barn er mer direkte. Et barn spurte meg en gang jeg forsøkte meg på å spikke sleiv: «hvordan vet du at det er ei sleiv inni der...?». Siden har jeg øvd meg på bevissthet om at det finnes en løsning og form i de fleste saker og trestykker.

Det er lett å glemme. Av og til leser jeg dette diktet til Jan Erik Vold, for å repetere tanken:

Treskjæreren

Treskjæreren
sa: Jeg tar et stykke tre. Så
banker
jeg
på det – jeg vet
det bor
noen
der inne. Når jeg har spikket
ferdig
ser
jeg
hvem det var.

Diktet er enkelt, nesten barnlig. Jeg synes formen understreker en selvfølgelighet jeg må minnes om, gang på gang. Diktsamlingen heter «Sirkel, Sirkel», utgitt første gang i 1979.

Før tiden i Vinje arbeidet jeg i Flakstad. Morten Bain var i nabokommunen, nå er han i Vågan. Han har mange interesser. Det ville være interessant å lese hans lyriske svar på en utfordring her. Han utfordres.

Hilsen Svein Lie, Sandefjord